



Motto: Kto błędy swe dostrzeżę, więcej nie błędzi.

Lao Cy

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Błażej DULIAN - Inżynier Geodeta - Konstruktor sieci triangulacyjnej (1899 - 1986)



Błażej Tomasz DULIAN s. Błażeja i Magdaleny z d. Wolnik urodził się 16 września 1899 roku w Bogdanówce pow. Skalat województwo tarnopolskie. Szkołę powszechną ukończył w Przemyślu, gdzie również uczęszczał do gimnazjum, a następnie do szkoły wydziałowej.

W czasie ewakuacji Przemyśla przed ofensywą rosyjską w roku 1915 wyjechał z rodzicami do Salzburga w Austrii, gdzie ukończył roczny kurs handlowy.

W roku 1917 przeniósł się do Krakowa gdzie wstąpił do 3-go Pułku Piechoty Legionów Polskich. Od tego momentu aż do roku 1939 związał się z wojskiem. W roku 1918 wstąpił na kurs mierniczy, który ukończył w grupie czterech najlepszych absolwentów, a po kapitulacji Niemiec ukończył dwuletnią Oficerską Szkołę Topografów, awansując do stopnia podporucznika. Od tego momentu zostaje jako oficer zawodowy w Wojskowym Instytucie Geograficznym pełniąc kolejno funkcje: triangulatora, kierownika grupy, kierownika oddziału i kierownika referatu astronomiczno-geodezyjnego, awansując kolejno do stopni: porucznika, kapitana i majora WP. Wykonywał tu wszystkie prace wchodzące do kompetencji Wydziału Triangulacyjnego W.I.G.: polygonizację, pomiary szczegółów, niwelację techniczną, niwelację precyzyjną, triangulację III i IV rzędu, triangulację II rzędu, wywiad terenowy, budowę wież i obserwacje triangulacji I rzędu. Prócz tego wykonywał pomiary siatek bazowych, pomiary baz, pomiary astronomiczno-geodezyjne na punktach Laplace'a, pomiary magnetyczne oraz wszystkie pomiary obliczeniowe wraz z wyrównaniem sieci triangulacyjnych włącznie.

W latach 1922-1924 zostaje oddelegowany do prac delimitacyjnych na granicy polsko sowieckiej na odcinku rzeki Zbrucz. W latach 1926 - 1930 studiuje na Wydziale Geodezyjnym Politechniki Warszawskiej zakończone uzyskaniem dyplomu ukończenia wyższych studiów. W międzyczasie w roku 1929 odbywa 5-cio miesięczny kurs stażowy w Service Geographique w Paryżu. W latach 1930-1937

prowadził wykłady z geodezji, astronomii i magnetyzmu w Oficerskiej Szkole Topografów w Warszawie.

We wrześniu 1939 roku po wybuchu II wojny światowej pod dowództwem ppłk inż. W. Plesnera przekroczył granicę polsko-węgierską na Przełęczy Tatarskiej. Do grudnia tegoż roku przebywa w obozie dla internowanych w Egier na Węgrzech.

16 grudnia 1939 r. udaje Mu się przedostać do Francji, gdzie kontynuuje służbę w armii francuskiej; najpierw na trzymiesięcznym przeszkoleniu we francuskich oddziałach pomiarowych w Demont koło Paryża a następnie na 3 miesięcznym stażu w jednostce topograficznej przy IX armii francuskiej na linii Masgino.

Po upadku Francji w lipcu 1940 r. przedostaje się do Anglii, gdzie pracuje do listopada 1947 r. w Wojskowym Instytucie Geograficznym (polskim) w Anglii. Zajmował tam stanowiska kierownika Wydziału Triangulacji i kierownika Oficerskiego Kursu Mierniczych. W tym czasie przeszedł 3 miesięczny staż w Ordinance Survey w Londynie, gdzie zapoznał się z prowadzonymi tam pracami grawimetrycznymi na Uniwersytecie w Cambridge, z naukową organizacją obliczeń w Scientific Computing Service, oraz z pracami astronomicznymi w Obserwatorium Astronomicznym w Greenwich.

Po ukończeniu stażu w Anglii, wysłano Go do Stanów Zjednoczonych (USA) gdzie w ciągu trzech miesięcy zapoznał się w 19 - stu instytucjach ze stosowanymi tam metodami pomiarowymi we wszystkich działach geodezji, ze szczególnym uwzględnieniem pomiarów podstawowych. Tu dał się poznać jako bardzo dobry geodeta i wysokiej klasy specjalista w dodatku władający biegle językami angielskim, niemieckim i francuskim, a słabiej włoskim i rosyjskim. Zaproponowano Mu więc objęcie intratnych stanowisk; tak w Stanach Zjednoczonych jak i w Wielkiej Brytanii. Nie skorzystał jednak z nęcących propozycji, zdecydował się jednak na powrót do Ojczyzny by tam zająć się zakładaniem sieci triangulacyjnych.

Do Polski wraca w grudniu 1947 roku. W lutym 1948 roku podejmuje pracę w Biurze Techniki Głównego Urzędu Pomiarów Kraju na stanowisku Naczelnika Wydziału Triangulacji Głównej. Oddawał się bez reszty kontynuowaniu i wdrożeniu opracowanej przez siebie w czasie pobytu w Anglii oryginalnej metody triangulacji jednorodnej, którą już wcześniej zaprezentował w końcu 1947 roku w GUPK major inż. Józef Borysowski, współpracujący z mjr inż. Błażem Duliem przy pracach doświadczalnych.

Metoda ta odwracała dotychczasowe zasady zakładania sieci triangulacyjnych, stosowane przez tyle lat na całym świecie. Kanonem dotychczasowych

konstrukcji sieci geodezyjnych było „od ogółu do szczegółu”. Z tej racji zakładano najpierw sieć I rzędu o długościach 30-37 kilometrowych bokach, wymagających wysokiej zabudowy (stolik na wysokości 30 - 70 m), wysokich drabin dla ustalania punktów w wywiadzie terenowym, wyjątkowo sprzyjających warunków atmosferycznych do obserwacji przy wywiadzie a szczególnie przy pomiarach kątowych. Stosunkowo kosztowną drabinę wywiadowczą ustawiało czterech robotników przez dwa dni. Do budowy samej wysokiej wieży używano tyle drewna (na ogół I klasy), z którego można byłoby wybudować około 10-ciu stodół wiejskich średniej wielkości. Czas budowy wieży przez 6-ciu do 8-miu cieśli zajmował 4-6 tygodni. Obserwacje na jednej wieży trwały przeciętnie około 1-go miesiąca w dużej zależności od warunków pogodowych.

Po założeniu sieci I rzędu, przystępowano do zakładania sieci II rzędu o bokach długości 15-20 km, a dopiero następnie III i IV rzędu. Oczywiście zabudowa odpowiednio niższa, warunki obserwacji również stopniowo mniej rygorystyczne. Prace nad założeniem takiej sieci przeciągały się na kilka a nawet kilkanaście lat.

Mjr inż. Błażej Dulian zaproponował jednorodną powierzchniową sieć triangulacyjną o długości boków około 6 kilometrów, wzmocnioną co 200 km punktami Laplace'a i bazami. Wyrównanie tej sieci miało być dokonywane w grupach. Na skrajach zachodzących na siebie grup współrzędne miały być uśredniane. Z tak wyrównanych sieci miały być tworzone „teoretyczne sieci I rzędu „ dla specjalnych różnych celów (np. tworzenie sieci międzynarodowych, badania figury Ziemi itp.).

Ta rewolucyjna konstrukcja sieci triangulacyjnej wywołała nawet wśród niektórych autorytetów naukowych wątpliwości, co spowodowało pewne nieznaczne modyfikacje tej metody. Ponadto zalety tej metody to: krótkie boki (6 km) obniżały zabudowę do około 12 m, małe odległości i niska zabudowa, nie wymagały stosowania wysokich i kosztownych drabin wywiadowczych, zamiast stałych wież zastosowano wieże przenośne zbudowane z tarcicy skęcane śrubami, które budowano w ciągu jednego dnia i używano 20-krotnie mniej drewna. Obserwacje na tak zreformowanej sieci nie wymagały nadzwyczaj korzystnych warunków atmosferycznych.

Przy pomiarach sieci jednorodnej dokonywano dodatkowo obserwacji punktów zagęszczających (odległych średnio około 2-3 km), sygnalizowanych za pomocą sygnałów przenośnych a następnie stabilizowanych. Dla zwiększenia wartości użytkowych, dla każdego obserwowanego punktu sieci zakładano tzw. punkty kierunkowe

Już z tych danych widać wyraźnie, że nowa metoda triangulacji jednorodnej jest znacznie szybsza do wykonania i wielokrotnie tańsza. Tą różnicę widzieli bardzo wyraźnie ci, którzy pracowali początkowo przy zakładaniu sieci klasycznej, a potem mieli możliwość pracować przy tworzeniu sieci triangulacji jednorodnej.

Efekty ekonomiczne i przyspieszenie były oczywiste - zostały oficjalnie skalkulowane i podane do publicznej wiadomości. (A ja osobiście mogę powiedzieć że tam byłem miód i wino pitem).

Już w roku 1947 udało się założyć nową sieć jednorodną na obszarze około 10 000 km kw. na południe od Warszawy, gdzie pomierzono dodatkowo 10 baz drutami Jederina. Sieć wyrównano wykorzystując tylko 2 bazy. Wstępne wyniki uzyskane potwierdziły założenia mjr inż. B. Duliana ogłoszone jeszcze w latach przedwojennych (1939 r.). Postanowiono wykonać szereg innych prac badawczych, które do roku 1955 wykonał dr inż. Tadeusz Kluss w Instytucie Geodezji i Kartografii pod kierownictwem prof. Stefana Hausbrandta. Wyniki te w zupełności potwierdziły założenia przedstawione przez inż. B. Duliana. W międzyczasie narasta nieufność polityczna wokół twórców nowej metody. W maju 1949 roku zwolniono mgr inż. Błażeja Duliana ze stanowiska Naczelnika Wydziału, przenosząc go na stanowisko samodzielnego pracownika naukowego w Geodezyjnym Instytucie Naukowo-Badawczym (GINB) w Warszawie. Podobny los spotkał w roku 1949 mjr inż. Józefa Borysowskiego, przeniesiono go ze stanowiska kierownika prac triangulacyjnych na stanowisko kierownika laboratorium instrumentalnego w Państwowym Przedsiębiorstwie Geodezyjnym.

Dopiero w roku 1984 dokonano ponownie wyrównania sieci powierzchniowej. Wyniki całkowicie potwierdziły przewidywane przez autora koncepcji sieci jednorodnej i potwierdziły również wyniki pierwszych obliczeń i wniosków z wyrównania sieci jednorodnej z 1947 r. przeprowadzonych na próbnym obszarze kilku tysięcy km kw.

W 1955 roku Błażej Dulian otrzymuje tytuł docenta a od 1 marca 1956 roku do 12 sierpnia 1968 roku pracuje na stanowisku Kierownika Obserwatorium Astronomiczno-Geodezyjnego w Borowej Górze. Uruchomił tam służbę czasu i został współtwórcą Międzynarodowej Sieci Różnic Długości Geograficznych. Jako wytrawny i krytyczny obserwator wniósł znaczny wkład do rozwoju astronomii geodezyjnej, jako dziedziny wiedzy. Szczególnie interesujące i wartościowe są Jego prace z zakresu błędów instrumentalnych i osobowych w obserwacjach astronomiczno-geodezyjnych. W związku z realizacją wspomnianej sieci długościowej powstały też opracowania, które niestety nie wyszły poza formę maszynopisu. Jest współautorem z prof. F. Kępińskim, podręcznika astronomii praktycznej na poziomie akademickim. Był wieloletnim członkiem Komitetu Geodezji PAN i członkiem Rady Naukowej Instytutu Geodezji i Kartografii.

Z dniem 1 lipca 1970 roku przeszedł na emeryturę. Zmarł w dniu 4 maja 1986 roku. Pochowany został na cmentarzu w Wilanowie.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Pachuta



Prof. M.B. Piasecki

Profesor Marian Brunon PIASECKI

1904-1980

(w 20. rocznicę śmierci)

Profesor Marian Brunon Piasecki urodził się 6 października 1904 roku w Stanisławowie w powiecie Mińsk Mazowiecki koło Warszawy. W latach 1915 - 1923 uczęszczał do gimnazjum W. Górskiego w Warszawie. W roku 1923 rozpoczyna studia na Wydziale

Geodezji Politechniki Warszawskiej, które kończy w roku 1927. Już w czasie studiów interesuje się fotogrametrią. W czasie praktyki wakacyjnej w Ministerstwie Robót Publicznych pracuje przy wykonywaniu naziemnych zdjęć fotogrametrycznych na terenie parku narodowego w Tatrach. Bezpośrednio po zakończeniu studiów zostaje asystentem w Katedrze Geometrii Wykreślnej na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej, a w rok później asystentem w Katedrze Geodezji Wyższej, gdzie wykłada kartografię matematyczną i prakty-



Delegacja polska w czasie Zgromadzenia Generalnego Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrii na Kongresie Fotogrametrycznym w Lozannie w roku 1968

czną. W tym czasie swoje zainteresowania naukowe zaczyna koncentrować na fotogrametrii. W roku 1929 otrzymał - z Funduszu Kultury Narodowej - stypendium na półroczne zagraniczne studia naukowe. Staż odbywa u prof. Hugershoffa w zakładach „Aerotopograph” w Dreźnie zapoznając się z konstrukcjami ówczesnych instrumentów fotogrametrycznych oraz stosowanymi metodami fotogrametrycznymi. Kolejny etap stażu to wizyta u prof. Svobody na Politechnice w Pradze oraz wizyty w firmach fotogrametrycznych w Szwajcarii, Francji i we Włoszech. Niewątpliwie ten staż wywarł ogromny wpływ na dalszy rozwój kariery naukowej prof. Piaseckiego i jego ogromne zainteresowanie konstrukcjami analogowych



Uczestnicy X Kongresu Fotogrametrycznego w Lizbonie w roku 1964. Od lewej: A. Linsenbarth, C. Lipert, M.B. Piasecki, J. Szemielew, Z. Kowalczyk, J. Chwatek i L. Brokman.

instrumentów fotogrametrycznych. Po powrocie do kraju, w roku 1930 wydaje drukiem książkę pt.: „Współczesne metody i przyrządy fotogrametryczne”.

W maju 1930 roku, na zlecenie Polskich Linii Lotniczych LOT, prof. Piasecki organizuje przy Polskich Liniach Lotniczych Wydział Aerofotogrametryczny nazwany FOTOLOT. Prof. Piasecki był kierownikiem FOTOLOTU do wybuchu drugiej wojny światowej. FOTOLOT był bardzo nowoczesną i prężną jednostką fotogrametryczną stosującą nowoczesne metody do opracowania map i planów dla różnych potrzeb gospodarczych. Poza kierowaniem FOTOLOTEM, Profesor nadal pracował na Politechnice Warszawskiej. Interesował się nie tylko fotogrametrią ale także metodami obliczeniowymi. W Zakładzie Astronomii Praktycznej przeprowadził wyznaczenie szerokości geograficznej Obserwatorium Astronomicznego w Wilnie oraz różnicy długości geograficznej pomiędzy Obserwatorium Astronomicznym w Wilnie i Obserwatorium Astronomicznym Politechniki Warszawskiej. Prof. M.B. Piasecki był współzałożycielem Polskiego Towarzystwa Fotogrametrii (PTF) powołanego do życia w roku 1930. Do wybuchu II wojny światowej pełnił funkcję Sekretarza Zarządu PTF. W roku 1932 został powołany na stanowisko redaktora „Przeglądu Fotogrametrycznego” stanowiącego organ PTF.

W roku 1939, wraz z PLL „LOT”, prof. Piasecki zostaje ewakuowany do

Rumunii a następnie do Francji. Tam zostaje skierowany do Francuskiego Wojskowego Instytutu Geograficznego, gdzie pod kierownictwem prof. R. Dangera wykonywał prace geodezyjno-obliczeniowe związane z opracowaniem zdjęć lotniczych. Następnie, po zajęciu Paryża przez Niemców, zostaje członkiem francuskiego ruchu oporu. Pracuje jednocześnie bardzo aktywnie w Polskim Czerwonym Krzyżu.

W styczniu 1946 roku wraca do kraju i rozpoczyna pracę w charakterze adiunkta w Katedrze Geodezji Wyższej Politechniki Warszawskiej, gdzie od października 1947 roku prowadzi wykłady z rachunku wyrównania. W dwa lata później, w październiku 1949 roku przechodzi do Zakładu Fotogrametrii, którym kierował prof. Bronisław Piątkiewicz. Poza prowadzeniem działalności dydaktycznej profesor Piasecki wiele publikuje: są to artykuły, skrypty, monografie i podręczniki z zakresu fotogrametrii. W latach 1951-52 napisał podręcznik „Fotogrametria płaska”, który przez wiele lat stanowił podstawę dla studentów o specjalności fotogrametria. Wybitna działalność dydaktyczna i naukowa Profesora znajduje odzwierciedlenie w kolejnych awansach naukowych. W styczniu 1952 roku zostaje powołany na stanowisko zastępcy profesora w Katedrze Fotogrametrii. W maju tegoż roku, Rada Wydziału Geodezji i Kartografii, po przeprowadzeniu rozprawy habilitacyjnej, nadaje Mu stopień doktora habilitowanego nauk technicznych. W czerwcu 1955 roku uzyskuje tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego a w roku 1966 tytuł profesora zwyczajnego. W latach 1954-1956 prof. Piasecki był prodziekanem Wydziału Geodezji i Kartografii. Po przejściu na emeryturę prof. Bronisława Piątkiewicza w roku 1960, prof. Piasecki objął Katedrę Fotogrametrii, którą kierował do roku 1975.

Dorobek naukowy profesora Piaseckiego obejmuje ponad 40 publikacji dotyczących głównie metod i technik opracowania zdjęć lotniczych i naziemnych. Poza wspomnianym już wcześniej podręcznikiem „Fotogrametria płaska” na szczególną uwagę zasługuje podręcznik akademicki: „Fotogrametria lotnicza i naziemna”, który doczekał się kilku wydań (1958, 1968, 1973). Prof. Piasecki był także autorem podręcznika „Fototopografia” przeznaczonego dla uczniów Technikum Geodezyjnego, który także miał kilka wydań (1961, 1965 i 1968). Pisywał także liczne artykuły do Przeglądu Geodezyjnego poświęcone głównie najnowszym osiągnięciom fotogrametrii światowej.

Profesor Piasecki był nie tylko wspaniałym naukowcem ale także wspaniałym dydaktykiem. Jego wykłady zawsze były na wysokim poziomie, a jednocześnie jasne i zrozumiałe i budziły żywe zainteresowanie słuchaczy. Zakres i treść tych wykładów była stale uzupełniana o najnowsze osiągnięcia światowej fotogrametrii. Profesor był zawsze bardzo przyjaźnie nastawiony do swoich studentów, których starał się zainteresować nowymi problemami, stanowiącymi często przedmiot pracy magisterskiej lub doktorskiej. Był promotorem kilkunastu prac doktorskich z zakresu fotogrametrii. Zawsze żywo interesował się życiem osobistym studentów jak również utrzymywał stałe kontakty z tymi, którzy już ukończyli studia i pracowali zawodowo.

Nie można pominąć ogromnej roli profesora Piaseckiego w działalności



Prezydium Konferencji „Fotogrametria Nietopograficzna” zorganizowanej przez Polskie Towarzystwo Fotogrametryczne w roku 1961. Od lewej: B. Łacki, M.B. Piasecki, A. Linsenbarth.

Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Z inicjatywy prof. Piaseckiego w roku 1957 zostaje reaktywowane Polskie Towarzystwo Fotogrametryczne, stanowiące sekcję naukową SGP. Profesor do momentu przejścia na emeryturę tj. do roku 1970 był przewodniczącym PTF, które w tym czasie działało bardzo aktywnie organizując wiele konferencji, sympozjów i szkoleń. Od roku 1964 Profesor był członkiem Komitetu Redakcyjnego dwumiesięcznika *Photogrammetria* stanowiącego organ Międzynarodowego Towarzystwa Fotogrametrycznego. Profesor Piasecki brał aktywny udział w kongresach organizowanych przez Międzynarodowe Towarzystwo Fotogrametryczne (MTF) i reprezentował Polskę w posiedzeniach Zgromadzenia Generalnego MTF. Po raz ostatni Profesor, już jako emeryt uczestniczył, w Kongresie Fotogrametrycznym w Hamburgu w roku 1980.

Osiągnięcia naukowe i dydaktyczne Profesora zostały uhonorowane w roku 1964 nagrodą II stopnia Ministra Oświaty i Szkolnictwa oraz nagrodą I stopnia Ministra Oświaty, Szkolnictwa Wyższego i Techniki nadaną w 1974 roku. Stowarzyszenie Geodetów Polskich nadało Profesorowi godność Członka Honorowego SGP.

Zmarł 5 grudnia 1980 roku i został pochowany w grobie rodzinnym na cmen-

tarzu w Brwinowie.

Profesor Piasecki był niewątpliwie postacią człowieka, który zapisał się na trwałe w pamięci jego uczniów. Był nie tylko wybitnym naukowcem ale także doskonałym dydaktykiem. Całe życie zawodowe poświęcił swojej ukochanej dziedzinie - fotogrametrii. Dziś, z perspektywy czasu można stwierdzić, że Profesor Piasecki stworzył polską szkołę fotogrametrii. Zawsze potrafił łączyć naukę z praktyką. Najlepszym tego dowodem było Jego zaangażowanie w tworzenie i kierowanie FOTOLOTEM, który w okresie międzywojennym dostarczał niezliczoną ilość opracowań fotogrametrycznych dla potrzeb urbanistyki, kolejnictwa, melioracji wodnych, klasyfikacji gruntów. Profesor zawsze potrafił skupić wokół siebie grupę entuzjastów fotogrametrii, których doskonale inspirował i niewidocznie nimi kierował. Profesor Piasecki był prawdziwym Polakiem, czego dał wyraz nie tylko w czasie okupacji, kiedy był członkiem ruchu oporu na terenie Francji, ale także po powrocie do kraju, kiedy zawsze potrafił zachować swoją godność, a jego postawa moralna i etyczna budziła ogromny szacunek całego środowiska.

Adam Linsenbarth

Wspomnienie pośmiertne

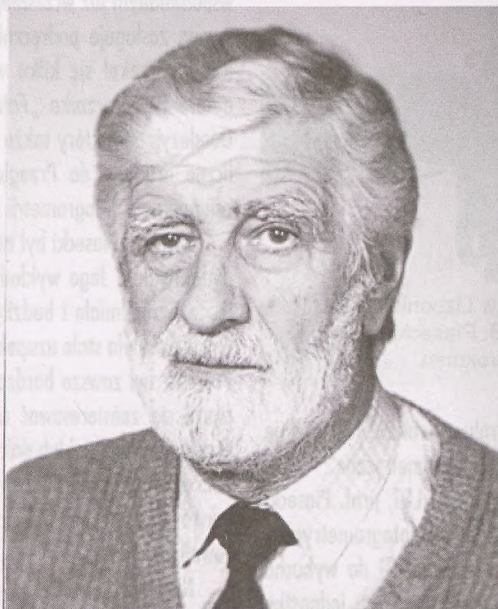
W dniu 25 stycznia 2001 r. zmarł inż. Stanisław Szymański,
długoletni pracownik Wojewódzkiego Biura Geodezji i Terenów Rolnych w Gdańsku
oraz działacz Stowarzyszenia Geodetów Polskich.

Stanisław Szymański urodził się 12 listopada 1923 r. w Pasiece k. Żychlina w pow. kutnowskim. W miejscowej Szkole Powszechnej pobierał pierwsze nauki, które kontynuował w Liceum Ogólnokształcącym w Żychlinie. Po maturze rozpoczął studia na Politechnice Warszawskiej, które ukończył w 1955 r. uzyskując stopień inżyniera geodety.

Pracę zawodową, zgodnie z nakazem pracy, rozpoczął w Wojewódzkim Urzędzie Ziemskim w Bydgoszczy, skąd po dwóch latach przeniósł się do Wojewódzkiego Zarządu Urządzeń Rolnych w Gdańsku. Po reorganizacji tegoż Urzędu, pracę kontynuował aż do emerytury w Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych.

Początkowo zatrudniony jako wykonawca, awansował stopniowo na stanowisko kierownika pracowni inspektora nadzoru geodezyjnego i kierownika działu geodezji. Pełnił też funkcję z-cy dyrektora WBG i TR. W okresie zatrudnienia w WBG i TR wyjeżdżał dwukrotnie na kontrakt zagraniczny jako geodeta wykonawca do pracy w Libii, a następnie w Iraku. Oprócz pracy zawodowej kol. St. Szymański udzielał się również w pracy społecznej w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich, w którym pełnił szereg funkcji: członka Zarządu Koła przy WBG i TR, sekretarza Zarządu Oddziału SGP w latach 1960-65, a następnie, aż do czasu przejścia na emeryturę, członka Zarządu Oddziału.

Na każdym z zajmowanych stanowisk dał się poznać z jak najlepszej strony, zarówno jako dobry wykonawca, jako organizator prac czy inspektor nadzorujący wykonawstwo, bowiem umiejętnie łączył cechy przełożonego i wspaniałego kolegi. Niezależnie od dobrego przygotowania zawodowego kol. Stanisław wyróżniał się talentem plastycznym, o czym godzi się wspomnieć, gdyż swoją twórczością artystyczną ubarwił niejedną zakładową czy stowarzyszeniową imprezę. Był człowiekiem towarzyskim, pogodnym, komunikatywnym, o wewnętrznym cieple i łagodności oraz delikatnym poczuciu humoru. Dzięki tym cechom charakteru łatwo zjednywał sobie



otoczenie zyskując zaufanie i przychylność, co sprawiało, że był bardzo lubiany i ceniony w naszym środowisku.

Będąc na emeryturze, stosunkowo wcześniej zaczął tracić zdrowie i siły, wymagając leczenia szpitalnego, na którym okresowo i niejednokrotnie przebywał. Niemniej poprzez Koło Seniorów SGP starał się utrzymywać kontakt ze środowiskiem zawodowym, a coroczne spotkania opłatkowo-noworoczne w NOT-cie, były dla Niego okazją, zawsze radosną, do zobaczenia się, powspominania pogwarzenia z liczny gronem kolegów.

Za pracę zawodową i społeczną kol. Stanisław Szymański był nagradzany odznaczeniami państwowymi, resortowymi i stowarzyszeniowymi. Otrzymał: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, złoty i srebrny Krzyż Zasługi, złotą i srebrną odznakę honorową Stowarzyszenia Geodetów Polskich, złotą i srebrną odznakę honorową Naczelnej Organizacji Technicznej, złotą i srebrną odznakę Za Zasługi dla Geodezji i Kartografii, odznakę Zasłużonego Pracownika Rolnictwa, dyplom Zasłużonego Seniora Stowarzyszenia Geodetów Polskich, oraz medal pamiątkowy 50-lecia NOT w Gdańsku. Nagła śmierć była dla nas wszystkich wstrząsającym zaskoczeniem.

Na miejsce wiecznego spoczynku do grobu rodzinnego na Cmentarzu Komunalnym w Sopocie odprowadziło Go oprócz Rodziny, liczne grono przyjaciół, kolegów geodetów, byłych współpracowników i znajomych. Kol. Stanisław Szymański zapisał się w naszej pamięci jako człowiek przyzwoity i sympatyczny, jako zdolny i artystycznie utalentowany geodeta, jako serdeczny i towarzyski kolega, ale także jako mąż, ojciec, dziadek i pradiadek, pełen uczuć i troski o rodzinę.

Cześć Jego pamięci!

Jerzy Stawowski

Z prac Prezydium Zarządu Głównego SGP

Zebranie w dniu 7.02.2001 r.

- W zebraniu uczestniczyła Kol. Sylwia Mikulska - Prezes Koła SGP przy Technikum Geodezyjnym w Warszawie. Dyskutowano nad potrzebą wypracowania nowych form działalności Stowarzyszenia, które umożliwiłyby aktywny udział młodzieży średnich szkół geodezyjnych w pracach naszej organizacji.
- Kol. S. Mikulska zgłosiła propozycję wprowadzenia zmian do statutu które ustanowiłyby w SGP „członka kandydata”. Członkiem takim mógłby zostać uczeń bądź student. Proponowano również powołanie przy Stowarzyszeniu Klubu uczniów średnich szkół geodezyjnych. Prezydium stwierdziło że zmiany w statucie może dokonać tylko Zjazd Delegatów i sprawę tę należy odłożyć do obrad Zjazdu.
- Przyjęto sprawozdanie na XXXIV Zjazd Delegatów SGP.
- Zatwierdzono preliminarz wydatków związanych z XVI Sesją Naukowo-Techniczną z cyklu „Aktualne zagadnienia w geodezji” pod hasłem „Qvo vadis geodezjo”. Preliminarz opiewa na kwotę 78000 zł.
- Omówiono działalność zagraniczną Stowarzyszenia, postanowiono:
 - zaprosić w czerwcu do Polski wiceprezydenta FIG,

- wziąć udział w konferencji naukowo-technicznej organizowanej we Lwowie,
- podpisać umowę o współpracy ze Stowarzyszeniem Geodetów Niemieckich,
- delegować Prezesa SGP Kol. K. Czarneckiego na Tydzień Roboczy do Seulu.

Zebranie w dniu 27.02.2001 r.

- Zdecydowano że zebranie Zarządu Głównego SGP odbędzie się w dniu 11.04.2001r. w Warszawie.
- Przyjęto porządek obrad zebrania.
- Dyskutowano nad sprawą ustanowienia instytucji geodety przysięgłego. Postanowiono w tej sprawie wystosować pismo do Głównego Geodety Kraju.
- Na wniosek Zespołu d/s Odznaczeń, Prezydium nadało Odznaki Honorowe SGP, oraz zatwierdziło kandydatury do Odznak Honorowych NOT.
- Wytypowano przedstawicieli Prezydium na zgromadzenia sprawozdawczo - wyborcze Oddziałów SGP.

T. Kuźnicki

ODZNACZENIA

Na wniosek Zespołu d/s Odznaczeń, Prezydium Z.Gł. nadało Odznaki Honorowe SGP.

Złote Odznaki Honorowe otrzymali Koleżanki i Koledzy:

1. Janusz Ignatowicz	- O/Białystok	7. Grażyna Jany	- O/Kalisz	13. Jerzy Ostrowski	- O/Rzeszów
2. Zenon Jaczmarczyk	- "	8. Mieczysław Haziak	- "	14. Ewa Paryś	- O/Szczecin
3. Wiesław Makiewicz	- O/Kalisz	9. Bogusława Fac	- O/Rzeszów	15. Zbigniew Machliński	- "
4. Czesław Stachowiak	- "	10. Edward Koprowicz	- "	16. Leszek Krystman	- O/Warszawa
5. Mieczysław Królikowski	- "	11. Kazimierz Krajewski	- "		
6. Jerzy Machlański	- "	12. Władysław Miazga	- "		

Srebrne Odznaki Honorowe otrzymali Koleżanki i Koledzy:

1. Mikołaj Pańkowski	- O/Białystok	11. Krzysztof Biernat	- O/Rzeszów	21. Jacek Zachara	- O/Rzeszów
2. Dariusz Polakowski	- "	12. Grażyna Burak	- "	22. Grażyna Miller	- O/Szczecin
3. Ewa Borońska	- O/Kalisz	13. Halina Haas	- "	23. Sławomir Leszko	- "
4. Bartłomiej Niewiadomski	- "	14. Antoni Górecki	- "	24. Antoni Myłka	- "
5. Halina Lewek	- "	15. Robert Kasprzak	- O/Rzeszów	25. Małgorzata Rudzińska	- O/Warszawa
6. Andrzej Grzech	- "	16. Alicja Kobel	- "	26. Waldemar Gmurkowski	- "
7. Elżbieta Magdzińska	- "	17. Stanisław Sobaś	- "	27. Leszek Witan	- "
8. Karol Sokół	- "	18. Władysław Socha	- "		
9. Bolestaw Iksal	- O/Katowice	19. Bogusława Szela	- "		
10. Marian Adamczyk	- O/Rzeszów	20. Jan Wilk	- "		

T. Kuźnicki

Nowi Członkowie SGP

1. Błąd Henryk	- Oddział SGP w Legnicy	16. Krakowski Jerzy	- Oddział SGP w Legnicy	31. Węglińska Zofia	- Oddział SGP w Legnicy
2. Boczek Ewa	- "	17. Labęcki Przemysław	- "	32. Wieliczko Eugeniusz	- "
3. Buczkowski Bogusław	- "	18. Niechwiadowicz Zygmun	- "	33. Wiśniewski Sławomir	- "
4. Cierlik Artur	- "	19. Nowak Krzysztof	- "	34. Ziński Piotr	- "
5. Czech Mariusz	- "	20. Obszański Krzysztof	- "	35. Żołyńska Grażyna	- "
6. Drożdż Magdalena	- "	21. Rejek Anna	- "	36. Curzytek Piotr	- Oddział SGP w Rzeszowie
7. Grosiak Stanisława	- "	22. Rutkowski Janusz	- "	37. Dziewit Sławomir	- "
8. Grzędziel Grażyna	- "	23. Sikora Anna	- "	38. Juraś Rafał	- "
9. Jacewicz Paweł	- "	24. Soszyński Krzysztof	- "	39. Kluz Andrzej	- "
10. Janicka Iwona	- "	25. Szymański Sylwester	- "	40. Koszyła Marek	- "
11. Kalinowska Alicja	- "	26. Ślusarczyk Krzysztof	- "	41. Kulikowski Bartłomiej	- "
12. Karkut Monika	- "	27. Tkaczyszyn Renata	- "	42. Petry Bartłomiej	- "
13. Kobylińska Danuta	- "	28. Walasik Jolanta	- "	43. Wota Daniel	- "
14. Kobyliński Krzysztof	- "	29. Wardacha Ewa	- "		
15. Komarnicka Danuta	- "	30. Wenda Krzysztof	- "		

T. Kuźnicki

Z życia organizacji

Zebranie Zarządu Głównego SGP

W dniu 23 stycznia 2001 r. odbyło się w Warszawie zebranie Zarządu Głównego SGP, ostatnie w tej kadencji z udziałem Prezesów Oddziałów SGP, wybranych przed poprzednim Zjazdem Delegatów.

Zebranie otworzył Prezes SGP Kol. K. Czarnecki, witając uczestników zebrania, poczem przyjęto następujący porządek obrad:

1. Otwarcie zebrania.
2. Nadanie Godności „Zasłużony Senior SGP”.
3. Przyjęcie protokołu Nr.8/98/99/2000 z zebrania Z.Gł. SGP z dnia 24.10.2000 r.
4. Dyskusja nad sprawozdaniem z prac Zarządu Głównego SGP za okres od 24.10.2000 r. do 23.01.2001 r.
5. Sprawy powołania kół SGP.
6. Zagadnienia związane z XXXIV Zjazdem Delegatów SGP.
7. Sprawy różne i wolne wnioski.
8. Zakończenie obrad.

W drugim punkcie obrad Zarząd Główny w uznaniu wieloletniej społecznej działalności w naszej Organizacji nadał godność „Zasłużony Senior SGP” następującym Koleżankom i Kolegom.

1. Stefanowi Bieleckiemu	— O/Białystok	14. Witoldowi Szymczykowi	— O/Rzeszów
2. Romualdowi Ejsmontowi	— „	15. Stanisławowi Czarneckiemu	— O/Warszawa
3. Zbigniewowi Piesikowi	— O/Gdańsk	16. Tadeuszowi Dzikiewiczowi	— „
4. Krzysztofowi Rylikowi	— „	17. Halinie Hoele-Michalak	— „
5. Mieczysławowi Papierskiemu	— O/Opole	18. Irenie Jarońskiej	— „
6. Zdzisławowi Decowi	— O/Rzeszów	19. Ewie Koniuszewskiej	— „
7. Florianowi Głębowski	— „	20. Stanisławowi Krzysztoniowi	— „
8. Romanowi Grodzickiemu	— „	21. Edwardowi Lewandowskiemu	— „
9. Władysławowi Kałużnemu	— „	22. Stanisławowi Massalskiemu	— „
10. Józefowi Kędziorze	— „	23. Tadeuszowi Martusewiczowi	— „
11. Józefowi Kulawskiemu	— „	24. Franciszkowi Czarneckiemu	— O/Wrocław
12. Marianowi Liszce	— „	25. Wacławowi Guzińskiemu	— O/Zielona Góra
13. Janowi Skawinie	— „		

Następnie jednogłośnie przyjęto protokół Nr. 8/98/98/2000 z zebrania Zarządu Głównego SGP z dnia 24.10.2000 r.

Przystąpiono do omówienia działalności za okres pomiędzy zebraniem Zarządu Głównego.

Informacje na ten temat zawarte były w „Wiadomościach” Nr. 33 i 34.

Sprawozdanie zostało uzupełnione następującymi informacjami:

- na wniosek Stowarzyszenia dooptowano do Komisji Kwalifikacyjnej koleżankę Alinę Kanigowską, oraz kolegę Tadeusza Kuryłowicza, Mariana Ryczka, Ryszarda Sławińskiego i Bronisława Węglarza.
- przedstawiciele Prezydium Z.Gł. SGP brali udział w imprezach zorganizowanych: w Poznaniu - Kol. St. Kluska, Brnie - Kol. K. Czarnecki, Lublinie - Kol. A. Pachuta, Łodzi - Kol. K. Czarnecki, Wrocławiu - Kol. St. Kluska.

Sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego SGP zostało przyjęte bez zastrzeżeń.

Kol. K. Czarnecki dokonał wprowadzenia do punktu 5 porządku obrad zebrania.

Zwrócił uwagę na potrzebę tworzenia kół w powiatach, gdzie obecnie pracuje dużo geodetów oraz w wieloosobowych firmach prywatnych.

Wywiązała się dyskusja w której informowano o doświadczeniach poszczególnych Oddziałów w powoływaniu kół powiatowych. Poruszono sprawę nieodpowiedzialnego artykułu zamieszczonego w czasopiśmie „Geodeta”, w którym napisano szereg nieprawdziwych wiadomości, szkódzących Stowarzyszeniu. Tematy poruszone w „Geodecie” będą, między innymi, przedmiotem dyskusji na Sesji w Nowym Sączu.

Zgłoszono propozycję powołania przy Zarządzie Głównym SGP rzecznika prasowego. W podsumowaniu tego punktu Kol. K. Czarnecki podkreślił że Stowarzyszenie jest organizacją wszystkich geodetów. Przy Stowarzyszeniu mogą działać Kluby skupiające geodetów wykonujących swój zawód niezależnie od miejsca zatrudnienia.

W punkcie 6 Zarząd Główny dyskutował nad Regulaminem nadawania Członkostwa Honorowego SGP. Regulamin opracowała i przedstawiła pod obrady Główna Komisja Regulaminowa SGP. Zgłoszono propozycję, aby dyplom Członka Honorowego podpisywał Przewodniczący obrad Zjazdu Delegatów i Prezes SGP. Regulamin został zatwierdzony jednomyślnie.

Następnie przystąpiono do uchwalenia składki członka zwyczajnego SGP na rok 2001. Zgłoszono kilka propozycji. Zarząd Główny większością głosów zdecydował że od 1 stycznia 2001 r. składka członka zwyczajnego będzie wynosiła 9 zł. miesięcznie, emeryci i renciści będą płacili połowę składki.

Na zakończenie zebrania Prezes SGP podziękował Członkom Zarządu Głównego SGP, a przede wszystkim obecnym Przewodniczącym Oddziałów, za bardzo dobrą współpracę w kadencji 1998-2001.

T. Kuźnicki

W OBIEKTYWIE GEODETÓW

FOTOINFORMACJE



Prezydium Zarządu Głównego SGP.
Od lewej koledzy: T. Telega, J. Kozłowski, St. Kluska, K. Czarnecki,
T. Kuźnicki, A. Pachuta i B. Grzechnik



Sala obrad.



Wspólny obiad.

Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Kartograficznej w Poznaniu

tekst na str 12



Budynek Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Kartograficznej
w Poznaniu



Od lewej: Wojciech Jankowiak (członek Zarządu), Piotr Chojnacki,
Wojciech Pempera, Stanisław Kluska, Ryszard Maćkowiak, Halina
Matyla Jerzy Sierżant, Anna Rydzewska, Lidia Danielska, Piotr
Florek, Kazimierz Bujakowski (Główny Geodeta Kraju)



Dyrektor Wojciech Pampera



Od prawej: Stanisław Kluska, Roman Wojtynek, Lidia Danielska

Wigilijne kolędowanie w Rzeszowie

Zarząd Oddziału SGP w Rzeszowie już na stałe wprowadził do kalendarza spotkanie w okresie Świąt Bożego Narodzenia, Prezydium ZO z seniorami, pod nazwą „wigilijne kolędowanie”. W Rzeszowskim Oddziale mamy 133 seniorów, w tym 94 emerytów i 39 rencistów.



Spotkanie się rozpoczęło.

Najstarszy nasz emeryt inż. Stanisław Trześniewski urodzony w 1907 roku również zaszczycił nas swoją obecnością. Wśród 45 uczestników spotkania byli między innymi inż. Władysław Kałużny 1913 rocznik, Józef Kuman 1919 rocznik i Józef Zaguła 1923 rocznik. Ku naszej dużej radości w spotkaniu wziął udział Szeł naszej Komisji Seniorów inż. Władysław Krawiec, który po ciężkiej chorobie znowu był z nami.

Po krótkim wystąpieniu Prezesa Oddziału, podzieliliśmy się oplatkiem, a następnie wraz z zespołem wokalnym, w miłej rodzinnej atmosferze kolędowaliśmy jak przy stołach wigilijnych. Były również przemowy, wspomnienia, oglądanie zdjęć ze spotkań w poprzednich latach. Najstarsi seniorzy otrzymali skromne upominki. Brakowało tylko karpia, a wszyscy czuliśmy się jak na uroczystej wigilii. Za rok znowu spotkamy się na wigilijnym kolędowaniu.

Krzysztof Cisek
Foto. Piotr Cisek



Bardzo rodzinnie dzielimy się oplatkiem.



Zespół wokalny rozpoczął kolędowanie.



Przemawia Szeł seniorów Władziu Krawiec.



Przy pierwszym stole od lewej: R. Konieczny, B. Cieśla, J. Kuman, J. Dupłaga i W. Kałużny. U samej góry Stasio Górczyński.

Spotkanie noworoczne w Rzeszowie

W kalendarzu ZO SGP w Rzeszowie od lat wpisane jest spotkanie noworoczne Prezydium Zarządu Oddziału z przedstawicielami władzy geodezyjnej oraz szefami znaczących firm geodezyjnych z terenu działalności Zarządu Oddziału.

Po prezentacji Prezydium ZO i krótkim opisem działalności SGP, głos zabrali: Dyrektor Bogusława Szczepanik – Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego, oraz Dyrektor Stanisław Nowak – Geodeta Województwa. W wystąpieniach swoich poinformowali uczestników spotkania o bieżącej działalności władz geodezyjnych. W spotkaniu uczestniczyli:

-Bogusława Szczepanik - Dyrektor Wydziału Nadzoru Geodezyjnego i Nieruchomości Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie.

- Stanisław Nowak - Geodeta Województwa Podkarpackiego.

- Czesław Hnaciak - Dyrektor Woj. Ośrodka Dokum. Geodez. i Kart. w Rzeszowie.

- Lucjan Pietluch i Piotr Rak - Dyrektorzy „GEOKART INTERNATIONAL” Sp. z o.o.

- Witold Szymczyk - Z-ca Dyrektora PPG „PROGEZ” Sp. z o.o. w Rzeszowie.

- Tadeusz Charchut - Dyrektor PBGiTR w Rzeszowie.

- Antoni Frączek i Zygmunt Nowak - Prezesi PGK OPGK w Rzeszowie.

- Tadeusz Ficek - Dyrektor „GEORES” Sp. z o.o. w Rzeszowie.

- Mariusz Kościelny - Dyrektor BUL i GL W Rzeszowie.

- Jan Poleć - Dyrektor PUG-K „GEOMIAR” Sp. z o.o. W Jarosławiu.

- Zbigniew Sebzda - Dyrektor Wydziału Geodezji UM w Rzeszowie,

- Anna Lombara-Leśniak - Dyrektor Wydz. Geod. i GG UM w Tarnobrzegu.

- Halina Kwiecień - Dyrektor Wydz. Geod. Kart. i Katastru UM w Przemyśle.

- Stanisław Skalski - Geodeta Powiatu Bieszczackiego.

- Marek Chmiel - Geodeta Powiatu Dębickiego.

- Antoni Matrejek - Geodeta Powiatu Jarosławskiego.

- Zdzisław Stępień - Geodeta Powiatu Kolbuszowskiego.

- Władysław Miazga - Geodeta Powiatu Leżajskiego.

- Jan Słotwiński - Geodeta Powiatu Lubaczowskiego.

- Stanisław Adamczyk - Geodeta Powiatu Mieleckiego.

- Jan Rogala - Geodeta Powiatu Nizańskiego.

- Bogusława Fac - Geodeta Powiatu Przemyskiego.

- Stanisław Daszkiewicz - Geodeta Powiatu Przeworskiego.

- Adam Rybka - Geodeta Powiatu Ropczycko-Sędziszowskiego.

- Wiesław Rzym - Geodeta Powiatu Rzeszowskiego.

- Andrzej Winiarczyk - Geodeta Powiatu Stalowowolskiego.

- Irena Cieszyńska - Geodeta Powiatu Tarnobrzelskiego.

Wśród gości był główny sponsor ZO SGP W Rzeszowie Dyrektor Lucjan Pietluch.

W trakcie spotkania Dyrektor Bogusława Szczepanik została odznaczona złotą Honorową Odznaką SGP. Po wypowiedziach oficjalnych długo jeszcze trwały dyskusje i wymiana poglądów. Wszyscy podkreślali, że spotkania takie są wielce pożyteczne.



Prezes Z.O. Krzysztof Cisek wita gości.



Głos zabiera Bogusława Szczepanik - Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego



Przemawia Stanisław Nowak - Geodeta Województwa Dyrektor Departamentu Gospodarki Ziemią i Infrastruktury w Rzeszowie



Pierwszy z lewej Dyrektor Geokart International w Rzeszowie Lucjan Pietluch - główny sponsor ZO SGP. Obok Piotr Rak - Jego zastępca.



Trwa wymiana poglądów

Koledzy z Oddziału Zielonogórskiego pierwsi przeprowadzili wybory nowych władz.

Reprezentacyjna Sala Kolumnowa b. Urzędu Wojewódzkiego w Zielonej Górze w dniu 23 lutego b.r. wypełniona była geodetami. Tutaj bowiem obradowało XXXI Zgromadzenie Delegatów Kół Zielonogórskiego Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich. Trzeba przyznać, że organizatorzy zadbali nie tylko o ładne i reprezentacyjne lokum ale także o godną reprezentację społeczności geodezyjnej i gości związanych z działalnością Stowarzyszenia. Obok pięćdziesięciu jeden delegatów, głównych aktorów tej imprezy, w obradach brali udział

- Kol. Tadeusz Wawrzyniak - Przewodniczący Rady Zielonogórskiej Federacji SNT NOT,
- Kol. Ryszard Sądadek - Dyrektor Biura Rady.

Byli obecni goście z, drugiego działającego na Ziemi Lubuskiej, Oddziału SGP w Gorzowie Wielkopolskim z prezesem tego Oddziału Kol. Zbigniewem Gacą.

Zaproszono również i przybyli na obrady poprzedni przewodniczący ZO. Są to w porządku alfabetycznym Koledzy: Andrzej Betka, Józef Pełka, Janusz Pietrznik, Adolf Piasecki (pierwszy przewodniczący ZO i najstarszy stażem członek SGP w Oddziale), Eugeniusz Olejnik i Zdzisław Żyta.

Organizatorzy zaprosili także członków zespołu przeprowadzającego w tym czasie postępowanie kwalifikacyjne na uprawnienia zawodowe w osobach: Aleksander Bońka (UW w Gorzowie Wlkp.), Marek Kończak (Woj. Insp. Nadzoru GIK w woj. dolnośląskim), Jacek Kudła (Geodeta Województwa Śląskiego), Roman Wojtynek (Geodeta Województwa Wielkopolskiego). Prezydium Zarządu Głównego SGP reprezentował piszący tę notatkę.

Zgromadzenie otworzył dotychczasowy prezes Zarządu Oddziału, dusza i serce wszystkich poczyniń Zarządu w mijającej kadencji, kol. Jerzy Gaziński. Zgromadzeni na jego wniosek powołali prezydium Zgromadzenia w składzie: kol. Felician Cytrycki - przewo-

dniczący, towarzyszyli mu kol. Jerzy Gaziński i Adolf Piasecki. Sekretarzowały koleżanki: Elżbieta Buganik i Anna Grockiewicz.

Przed rozpoczęciem części formalnej Zgromadzenia, działacze zasłużeni dla Stowarzyszenia zostali uhonorowani dyplomami i odznaczeniami stowarzyszeniowymi. I tak:

— Kol. Wacław Guziński, uchwałą Zarządu Głównego SGP, otrzymał dyplom i tytuł Zasłużonego Seniora SGP

— Dwie osoby otrzymały Złote, a czterem osób Srebrne Odznaki Honorowe SGP (wykaz tych osób znajduje się w poprzednim numerze Wiadomości)

— Koleżanki: Wanda Krężel, Danuta Mikoś i Wanda Rembownicka, uchwałą Zarządu Oddziału, zostały uhonorowane dyplomami z okazji trzydziestolecia przynależności do SGP.

Po załatwieniu formalności związanych z prowadzeniem zebrania sprawozdawczo-wyborczego, referat sprawozdawczy z działalności Zarządu Oddziału w minionej kadencji wygłosił Kol. Jerzy Gaziński. W sprawozdaniu znalazła odbicie bogata i ożywiona działalność, jaka cechowała prace Zarządu mijającej kadencji.

Odbyło się 27 posiedzeń prezydium, 10 posiedzeń Zarządu Oddziału, w tym 2 sprawozdawcze i jedno wyjazdowe w Nowej Soli. Powołano Oddział Klubu Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej oraz Klub Właścicieli Firm Geodezyjnych skupiający 30 podmiotów prowadzących działalność geodezyjną, reaktywowano Klub Seniora. W wyniku zmian spowodowanych reformą podziału administracyjnego kraju, jak i likwidacją wielu instytucji geodezyjnych rozwiązano pięć kół stowarzyszeniowych a powołano jedno nowe. W tym okresie odeszły ze Stowarzyszenia 62 osoby, a przyjęto 24, w tym 6 młodych adeptów zawodu. Rozpoczęto i znacznie zaawansowano prace nad monografią



Wiceprezes ZG SGP w towarzystwie Kol. A. Piaseckiego dekoruje Kol. Zdzisława Żytę.



Wiceprezes SGP Kol. St. Kluska w rozmowie z nowym Prezesem Oddziału zielonogórskiego Kol. Andrzejem Betką.



Od prawej: Adolf Piasecki, Felician Cytrycki, Jerzy Gadziński, St. Kluska.

oddziału.

Jak widać z powyższych liczb kosztowało to wiele wysiłku, wielu ludzi i na pewno dobrze przysłużyło się Stowarzyszeniu. Niestety, musiałem wracać do przerwanej pracy Zespołu Kwalifikacyjnego i po przekazaniu zebranym kilku słów od Prezydium ZG i od siebie, opuściłem obrady. To co powiem dalej dowiedziałem się wieczorem od kolegów, którzy uczestniczyli w obradach do końca. Zgromadzeni delegaci wybrali nowe władze Oddziału, w tym trzynastoosobowy zarząd i prezesa ZO, którym został Kol. Andrzej Betka. Na XXXIV Zjazd Delegatów wybrano doświadczonych i wypróbowanych działaczy. Są to Koledzy: Andrzej Betka, Jerzy Gaziński i Leszek Kuczyński. Jakie ma plany nowy Prezes i z czym jadą na zjazd delegaci z Zielonej Góry rozmawiałem z Andrzejem Betką, który udzielił mi wywiadu dla Przeglądu Geodezyjnego. Powtórzę tu jego fragmenty.

Andrzeju pozwól, że zacznę naszą rozmowę od złożenia Ci serdecznych gratulacji z okazji wyboru na tak zaszczytną funkcję. Dzisiaj przejmujesz prezesurę, trzeba to powiedzieć, po całkiem nieprzeciętnym poprzedniku.

Andrzej Betka: Dziękuję za gratulacje. Szczególnie jest mi miło, że pochodzą od Ciebie. Rzeczywiście kol. Jerzy Gaziński postawił bardzo wysoką poprzeczkę. Swoją osobą i swoją postawą sprawił, że geodezja i Stowarzyszenie Geodetów Polskich zaznaczyli swoją obecność w byłym województwie zielonogórskim.

I ja podzielam tę opinię o Twoim poprzedniku. Jednak uważam, że nowy wybór jest bardzo korzystny z dwu powodów: rotacja na funkcji prezesa dobrze robi organizacji, a ponadto, o ile wiem, nowy prezes jest około trzydziestu lat młodszy od poprzednika co w naszym Stowarzyszeniu jest bardzo pożądane.

A.B.: Dlatego ambicją moją jest aby pokazać, że pokolenie które próbuje zastąpić starszych nie jest od nich gorsze. Obiecałem moim wyborcom, że zrobię wszystko aby zarząd pod moim przewodnictwem pracował nie gorzej niż poprzedni. Biorąc na siebie obowiązki prezesa zdaję sobie w pełni sprawę w co wchodzę. Uważam, że rola prezesa każdego szczebla jest w organizacji najważniejsza. Dzisiaj SGP potrzebuje wielu nowych pomysłów np. co można zaoferować młodym ludziom?

Tak, to jest ważna sprawa. Jedną z tych czekających na rozwiązanie. Mówiłeś, że takich spraw jest więcej, a zatem pytanie: z czym jedziecie na Zjazd, z jakimi propozycjami?

A.B.: Reforma podziału administracyjnego państwa wprowadziła w geodezji niesamowite zamieszanie m.in. zamiast 49 wojewódzkich ośrodków dokumentacji powstało kilkaset ośrodków powiatowych i kilkanaście wojewódzkich. Wtedy administracja mogła w jakiś możliwie jednolity sposób wykonywać swoje zadania i czuwać nad

możliwie prawidłowymi relacjami między ośrodkami a wykonawstwem. Dzisiaj nikt nad tym nie panuje. Dziś geodeci powiatowi z racji swojej podległości stanowią państwa w państwie lub może niezależne księstwa. Tutaj SGP ma dużą i poważną rolę do spełnienia. Musi spróbować pomóc tym geodetom wypracować jakieś wspólne metody postępowania przynajmniej w ramach jednego województwa. Ułożeniu prawidłowych stosunków między ośrodkami a wykonawstwem winny służyć kluby istniejące przy naszym oddziale: Klub Ośrodków G i K oraz Klub Właścicieli Firm Geodezyjnych. Jest rzesza geodetów uprawnionych, którzy kiedyś tam zdali egzamin i od tej pory nie mieli okazji zapoznać się ze zmianami w przepisach prawnych, technicznych, zmianach w technice i technologii geodezyjnej. To Stowarzyszenie winno zająć się tym szkoleniem. Niestety nie ma prawnego obowiązku ustawicznego doskonalenia wiedzy, to postaramy się wyrobić taki nawyk wśród kolegów. Dzisiaj właśnie dyskutowaliśmy, czy SGP ma się zająć szkoleniem tylko swoich członków czy wszystkich geodetów na terenie działania oddziału? Bo to, że musimy szkolić nie podlegało żadnej dyskusji. Zdania są podzielone ale wydaje się, że dla dobra zawodu należy zająć się wszystkimi. Na szkolenie przeznaczyć większość zarobionych przez oddział środków. Szkolić i jeszcze raz szkolić - to zadanie SGP.

Dalej należy być wszędzie tam gdzie decydują się sprawy geodezji lub interes geodetów. Stowarzyszenie winno być źródłem informacji dla wszystkich geodetów w sprawach przetargów, minimalnych czy średnich cen na roboty geodezyjne w danym terenie itp.

Jestem dopiero od paru godzin prezesem ale zostałem już zaproszony na wręczenie świadectw nowo promowanym geodetom uprawnionym. Ponieważ składają przyrzeczenie, że będą przestrzegać zasad etyki zawodowej - wręczyłem im Kodeks Etyki Zawodowej Geodety aby wiedzieli co przyrzekają. Przy tej okazji przytoczyłem im treść § 10, że należałoby umieszczać na pieczęcie uprawnionego dopisek „Członek Stowarzyszenia Geodetów Polskich” bo to nobilituje. Oczywiście jest to moje marzenie aby kiedyś to się stało faktem. Zdaję sobie sprawę, że nieco zmienię kierunki działania poprzednika - więcej uwagi poświęcając przyszłości a może nieco mniej temu co było. Choć i to drugie jest niewątpliwie ważne. Czy to wszystko wyjdzie? Zobaczmy.

Na tym zakończyliśmy naszą rozmowę, a ja myślę sobie, że chętnie podpisałbym się pod tym programem. Serdecznie życzę nowemu Zarządowi realizacji choćby tylko części tych zamierzeń. To już będzie sukces i wtedy o przyszłość SGP nie trzeba będzie się martwić.

Stanisław Kluska

PLAN IMPREZ STOWARZYSZENIA GEODETÓW POLSKICH w 2001 roku

Lp.	Temat imprezy i rodzaj	Termin	Organizator	Miejsce	Zasięg
1.	III KNT - Ośrodki Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej - Jako centrum SIT	19-20. 04. 2001	OpeGieKa w Elblągu SGP	Elbląg	Kraj
2.	V KNT - Problemy automatyzacji w Geodezji Inżynierskiej	29-30. 03. 2001	SGP, PAN, Akademia Inżynierska	Warszawa	Kraj
3.	KNT - Aktualne naukowe i techniczne problemy prac geodezyjnych	10-12. 05. 2001	AGH, UWM, OPGK Gdańsk	Kraków	Kraj
4.	XXXIV Zjazd Delegatów SGP	18-20. 05. 2001	Oddział SGP w Katowicach	Ustroń	Kraj
5.	XI KNT Systemy Informacji Przestrzennej	28-30. 05. 2001	Polskie Tow. Inf. Przest.	Warszawa	Kraj
6.	XVI KNT z cyklu: Aktualne zagadnienia w geodezji	7-9. 06. 2001	Oddział SGP w Nowym Sączu Sekcja Geod. Miejskiej	Nowy Sącz	Kraj
7.	KNT SIT w zarządzaniu kryzysowym	12-14. 09. 2001	Oddział SGP Olsztyn, WAT	Olsztyn	Kraj
8.	Stan i perspektywy informatyzowania ewidencji gruntów i budynków w woj. lubelskim	15. 09. 2001	Oddział SGP w Lublinie	Lublin	Reg
9.	KNT nt: „Gospodarowanie na obszarach i kataster”	22-24. 06. 2001	Polit. Warsz. Komitet Geod. PAN SGP	Warszawa	Międzynarodowa
10.	XXV Mistrzostwa Geodetów w Brydżu Sportowym	29.04.-1.05. 2001	Oddział SGP we Wrocławiu	Bolesławiec	Kraj

NOWA SIEDZIBA

Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej
w Poznaniu.

Fotoreportaż na str. 7

W dniu 19 stycznia b. r. miałem przyjemność uczestniczenia w uroczystym otwarciu nowego lokum WODGiK gromadzącego państwowy zasób geodezyjno - kartograficzny z terenu województwa wielkopolskiego. Ośrodek mieści się obecnie w odremontowanym i dostosowanym do pełnienia tej funkcji, wolnostojącym budynku dwukondygnacyjnym, położonym w pobliżu centrum m. Poznania. Uroczystego otwarcia ośrodka dokonał Członek Zarządu Urzędu Marszałkowskiego woj. wielkopolskiego w obecności Głównego Geodety Kraju i licznie zgromadzonych gości zaproszonych na tę uroczystość. Budynek tak na zewnątrz, jak i wewnątrz urządzone jest doskonale i można tylko pozazdrościć dyr. Wojciechowi Pempierce i jego pracownikom tak wspaniałych warunków pracy. O tym, jak doszło do stworzenia takiego ośrodka i w jaki sposób będzie on wykorzystany porozmawiamy z bezpośrednim jego zwierzchnikiem dyrektorem Departamentu Geodezji, Kartografii i Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Marszałkowskiego mgr inż. Romanem Woityńkiem.

St. Kluska: Na wstępie serdecznie gratuluję wspaniałej inwestycji. Czy mógłby nam Pan zdradzić, jak do tego doszło i komu należy zawdzięczać tak udane przedsięwzięcie?

Roman Woitynek: Przede wszystkim władzom samorządu województwa, które wskazały nam stosowny obiekt nadający się do adaptacji, a następnie umożliwiły jego pozyskanie, zresztą drogą strasznie zawiłych zabiegów, w których brało udział wiele instytucji wykazujących bardzo dużo dobrej woli. Był to i Ośrodek Doskonalenia Zawodowego Kierowców i Wojewódzki Zarząd Dróg i inni. W efekcie Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji stał się właścicielem gruntu i posadowionego na nim budynku, który wymagał remontu i znacznych przeróbek.

St. K.: To jest oczywiste, że na remont i adaptację potrzebna była znaczna kasa. Skąd więc pieniądze?

R. W.: Głęboki pokłon składamy Głównemu Geodecie Kraju, który bardzo znacznymi kwotami, pochodzącymi z funduszy centralnych, zasilł nasze środki przeznaczone na adaptację budynku. W sumie inwestycja ta pochłonęła kwotę około 600 tysięcy złotych. Teraz cieszymy się, że budynek wygląda tak, jak na załączonym zdjęciu, a wewnątrz miał Pan okazję oglądać.

St. K.: To rzeczywiście jest piękny obiekt. W społeczności geodezyjnej funkcjonuje takie obiegowe pojęcie, że wojewódzkie ośrodki dokumentacji to takie sklepiki z mapami. Czy to też będzie taki sklepik tylko duży?

R. W.: Na dzień dzisiejszy należałoby takie określenia ośrodków wojewódzkich odłożyć do lamusa. Dziś te ośrodki stają się wojewódzkimi centrami informacji przestrzennej w postaci opracowań numerycznych. Takie zaczątki mamy już w postaci

map tematycznych i topograficznych. W niedalekiej przyszłości będzie to wojewódzkie centrum informacji przestrzennej.

St. K.: Słuchając o tych zamierzeniach na najbliższą przyszłość nasuwa się pytanie o przygotowanie sprzętów służące obsłudze tych zadań. Jak to wygląda dzisiaj?

R. W.: Słuszna uwaga. Otóż dzisiaj już posiadamy następujące wyposażenie ośrodka:

- 1) ploter: MITA Point Source Xi 8020. Urządzenie pozwala na skanowanie, kopiowanie i plotowanie. Jest wyposażone w panel sterowania w języku polskim. Ma możliwość dowolnego powiększania i pomniejszania oryginału,
- 2) komputery wyposażone w procesory PENTIUM III MMX 600 MHz, 64 Mb RAM, twardy dysk 12 Gb i kartę graficzną 32 Mb, monitor COMPAQ P110021' oraz drukarka kolorowa HPDesk Jet 1120C ProfesionalSeries,
- 3) kserografy cyfrowe firmy Infotec 4220 MF o formacie A - 3 z bogatym wyposażeniem cyfrowym,
- 4) specjalistyczne regały do przechowywania map.

Ponadto ośrodek wyposażony jest w specjalistyczne systemy sygnalizacji ostrzegawczej przeciwpożarowej i antywłamaniowej.

St. K.: Znając gospodarność Wielkopolan mam nadzieję, że ośrodek służył będzie całemu województwu, niezależnie od podporządkowania administracyjnego. Kończąc naszą rozmowę dziękuję serdecznie za zaproszenie, udzielone informacje i oczywiście również za smaczny poczęstunek, który zakończył uroczystość otwarcia.

Stanisław Kluska

INFORMACJA

na temat

„Konkursu jakości prac geodezyjnych i kartograficznych oraz szacowania nieruchomości”.

Organizatorzy XVI Nowosądeckiej Sesji Naukowo Technicznej zapraszają wszystkich wykonawców prac geodezyjnych i kartograficznych oraz rzeczoznawców majątkowych do udziału w Konkursie.

Zasady Konkursu:

1. Przyjmowane będą wszelkie prace, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki konferencji, zawartej w „Ramowym programie” Konferencji pod ogólnym tytułem „Dokąd zmierzają geodezja?”
2. Przekazywać należy głównie dokumenty wynikowe, a dokumenty pośrednie tylko wówczas gdy podnoszą one walory zgłoszonych prac.
3. Zgłoszenie wg załączonego wzoru należy przesyłać do 15 kwietnia 2001 r. na adres Komitetu Organizacyjnego Konferencji (jak podano wyżej).
4. Prace powinny być dostarczone do 30 kwietnia, także pod ww adres.
5. Najlepsze prace w grupach tematycznych nagradzane będą w postaci:
 - nagród pieniężnych
 - umieszczenia informacji o wykonawcy w specjalnym wydawnictwie reklamowym rozpowszechnianym na Konferencji i przy okazji innych imprez organizowanych przez Stowarzyszenie Geodetów Polskich.
 - zaprezentowania nagrodzonych prac na wystawie zorganizowanej przy okazji XVI Konferencji Nowosądeckiej.

Przewodniczący Sądu Konkursowego- Stanisław Wudarski
Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego - Bogdan Grzechnik

Nazwa jednostki
Dokładny adres
Nr tel./fax

„Nowy Sącz 2001”

Zarząd Główny SGP
Przewodniczący Sądu Konkursowego
Kol. Stanisław Wudarski
00-043 Warszawa ul. Czackiego 3/5

ZGŁOSZENIE

udziału w „Konkursie jakości prac geodezyjnych i kartograficznych
oraz szacowania nieruchomości”

Niniejszym zgłaszamy następujące prace:

1.
(krótki opis rodzaju prac, celu, technologii i materiałów wynikowych)
2.
3.

podpis

Uwaga! Do każdej pracy (z wyjątkiem operatów szacunkowych) należy dołączyć sprawozdanie techniczne.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich
Sekcja Geodezji Miejskiej Zarząd Oddziału SGP w Nowym Sączu

Komunikat

dotyczący XVI Sesji Naukowo - Technicznej z cyklu „Aktualne zagadnienia w geodezji”
pod hasłem „**QUO VADIS GEODEZJO?**”

Nowy Sącz 7-9 czerwca 2001 r.

Komitet organizacyjny:

Bogdan Grzechnik przewodniczący
prof. Michał Odlanicki-Poczobut honorowi goście
Dyr. Janusz Korpak

Marian Ryzek zastępca przewodniczącego
Ryszard Cymerman sekretarz naukowy
Stanisław Wudarski przewodniczący Sądu Koleżeńskiego
Jan Wojciechowski koordynator wystawy
Zofia Piotrowska, Waldemar Sztukiewicz, Stanisław Cegielski, Bogdan Ney, Andrzej Hopfer, Adam Linsenbarth, Edward Oszmiański, Janusz Sobczyk, Piotr Rak, Grzegorz Szejba, Tomasz Rosłonek

Ramowy program XVI-tej Sesji

Celem konferencji jest próba oceny aktualnego stanu naszego zawodu oraz odpowiedź na pytanie „Dokąd Zmierz Geodezja?”. W programie przewidziano następującą tematykę:

- skuteczność obsługi geodezyjnej różnych dziedzin gospodarki,
- przemiany technologiczne,
- doskonalsza edukacja,
- uprawnienia zawodowe
- perspektywy rozwoju nauk geodezyjnych,
- geodezja w Unii Europejskiej,
- profesjonalne wykonawstwo,
- sprawniejsza administracja,
- samorząd zawodowy,
- transformacja pokoleniowa,
- nowe dziedziny, w których mogą doskonalić się geodeci,
- asortymenty prac geodezyjnych i kartograficznych na najbliższe 10-lecie.

Propozycja programu:

6.06 - środa: godz. 23.00 - przyjazd i rejestracja uczestników
7.06 - czwartek: 8.00-9.00 - rejestracja (d. c.), 9.00-17.00 - obrady, 19.00 - wieczerz towarzyski
8.06 - piątek: 9.00-14.30 - obrady, 14.30-15.00 - przyjęcie wniosków i zamknięcie obrad
9.06 - sobota: 8.30-15.00 - wycieczka zawodowa i krajoznawcza
Przewiduje się, podobnie jak w latach ubiegłych, zorganizowanie konkursu jakości prac geodezyjnych oraz szacowania nieruchomości, a także wystawę prac i sprzętu geodezyjnego. Bardzo prosimy o przygotowanie prac oraz szeroki udział w konkursie.

Miejsce XVI Sesji Naukowo - Technicznej:
Nowy Sącz, Dom Kolejarza
Al. Wolności 23

Zakwaterowanie uczestników: hotel „ORBIS - BEKSKID” - ul. Limanowskiego 1, hotel „PANORAMA” - ul. Ramatowskiego 6, hotel „ZAJAZD SADECKI” - ul. Królowej Jadwigi 67, dom „STUDENTA” - ul. Długosza 61

Zgłoszenia prosimy nadsyłać na adres:

Zarządu Głównego SGP, 00-043 Warszawa, ul. Czackiego 3/5,
tel. i fax (0-22) 826-87-51 do 15 kwietnia 2001 roku

W związku z ograniczoną liczbą miejsc o udziale będzie decydować kolejność zgłoszeń.

Koszt uczestnictwa w XVI-tej Sesji wynosi:

- 600 zł - cena normalna dla członków SGP
- 700 zł - cena dla osób nie należących do SGP
- 400 zł - cena dla osób do 30 lat

- zwolnieni z opłaty są studenci wydelegowani przez Samorządy (limit 12 miejsc)
Kwota ta obejmuje koszty udziału w konferencji, koszty materiałów oraz koszty organizacyjne.

Koszt zakwaterowania, przejazdu i wyżywienia pokrywają uczestnicy w ramach delegacji.

Wpłaty należy dokonać na konto: **Zarząd Główny SGP**

ul. Czackiego 3/5, 00-043 Warszawa

BBG SA, IV O/Warszawa, Nr 11601120-6770-132 z dopiskiem
„Nowy Sącz 2001”

Uwaga! W programie przewidywana jest wycieczka i zwiedzanie zapory w Czorsztynie i zamku w Niedzicy. Po wycieczce 1 autokar zawiezie chętnych do Krakowa.

ZGŁOSZENIE

udziału w XVI Sesji NT z cyklu „Aktualne zagadnienia w geodezji” pod hasłem: „**QUO VADIS GEODEZJO?**” - Nowy Sącz 7-9 czerwca 2001 rok.

Imię i nazwisko

Instytucja lub firma

Przynależność do SGP (tak, nie)*

Adres do korespondencji (z kodem i nr tel.)

rezerwacja noclegów (hotele) 6/7 ; 7/8 ; 8/9 ; 9/10
I tak I nie I I tak I nie I I tak I nie I I tak I nie I

pieczęć firmowa

podpis zgłaszającego

Termin nadesłania zgłoszenia do ZGSGP - 15.04.2001 r.

* niepotrzebne skreślić

Oddział SGP w Gdańsku wspólnie z Wojewódzkim Inspektorem Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego zorganizowali w dniu 28 lutego br. dyskusję na temat:

Funkcjonowanie i ocena wytycznych technicznych dotyczących podziału nieruchomości.

Po dyskusji przyjęto następujące ustalenia.

Konieczne jest opracowanie dla całego Województwa pomorskiego, zasad sporządzania prac geodezyjno-kartograficznych dotyczących:

- a) - podziałów i rozgraniczania nieruchomości,
- b) - opracowania map do celów projektowych oraz pomiarów uzupełniających,
- c) - prowadzenia numerycznej mapy zasadniczej.

Wymienione zasady opracowane zostaną przez przedstawicieli SGP, a następnie po zaopiniowaniu przez Inspektora Wojewódzkiego przekazane do stosowania. Celem w/w opracowań jest ujednolicenie wymagań ODGK na terenie Województwa pomorskiego w stosunku do wykonawstwa geodezyjnego, oraz podniesienia jakości wykonywanych opracowań geodezyjno-kartograficznych.

Jerzy Stawowski

Główny Urząd Geodezji i Kartografii
KOMISJA KWALIFIKACYJNA
ds. UPRAWNIEN ZAWODOWYCH
W DZIEDZINIE GEODEZJI I KARTOGRAFII

REGULAMIN

działania Komisji Kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii

Na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 14 listopada 2000 r. w sprawie sposobu, trybu i szczegółowych warunków nadawania uprawnień zawodowych oraz działania komisji kwalifikacyjnej do spraw uprawnień zawodowych w dziedzinie geodezji i kartografii (Dz.U.Nr 107, poz. 1139) ustala się niniejszy regulamin.

§ 1

1. W skład Komisji Kwalifikacyjnej, zwanej dalej Komisją, wchodzi:

- 1) przewodniczący,
- 2) dwóch wiceprzewodniczących,
- 3) członkowie.

2. Komisją kieruje przewodniczący.

3. W przypadku zdarzeń losowych przewodniczący Komisji może powierzyć bezpośrednie kierowanie Komisją jednemu z wiceprzewodniczących.

4. Przewodniczący może powoływać zespoły konsultacyjno-doradcze spośród członków Komisji.

§2

Do zadań przewodniczącego Komisji należy w szczególności:

- 1) zwoływanie posiedzeń Komisji,
- 2) ustalanie harmonogramów postępowania kwalifikacyjnego,
- 3) wyznaczanie zespołów kwalifikacyjnych,
- 4) zapewnianie opracowania i dostarczanie zespołom zestawów pytań na egzaminy pisemne,
- 5) nadzór nad działalnością zespołów kwalifikacyjnych w zakresie postępowania kwalifikacyjnego,
- 6) inicjowanie działań mających na celu podnoszenie poziomu wiedzy członków Komisji i zachowanie jednolitości postępowań kwalifikacyjnych,
- 7) współdziałanie z zespołami konsultacyjno - doradczymi,
- 8) zarządzanie środkami finansowymi przeznaczonymi na cele, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt. 2.

§ 3

1. Przewodniczący Komisji, w celu przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego, wyznacza ze składu Komisji zespół kwalifikacyjny w liczbie pięciu osób.
2. Zespołem kwalifikacyjnym kieruje przewodniczący Komisji, jeden z wiceprzewodniczących lub inna osoba wchodząca w skład zespołu, wyznaczona przez przewodniczącego Komisji.
3. W przypadku postępowania kwalifikacyjnego w stosunku do osób posiadających tytuł profesora albo stopień specjalizacji zawodowej, zespołem kwalifikacyjnym kieruje przewodniczący Komisji.

§4

Do zadań przewodniczącego zespołu kwalifikacyjnego należy:

- 1) pobranie od organizatora postępowania kwalifikacyjnego lub z Departamentu

Geodezji GUGiK (w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 3) skompletowanych wniosków o nadanie uprawnień zawodowych i listy osób zgłoszonych (zał. Nr 2)

- 2) zwołanie posiedzenia zespołu dla przeprowadzenia części wstępnej postępowania,
- 3) ustalenie listy osób dopuszczonych do części sprawdzającej postępowania,
- 4) ustalenie z organizatorem postępowania kwalifikacyjnego warunków przeprowadzenia egzaminu pisemnego i ustnego,
- 5) pobranie z Departamentu Geodezji GUGiK zestawu druków, kopert z pytaniami egzaminacyjnymi i pieczęci Komisji,
- 6) zorganizowanie pracy zespołu kwalifikacyjnego do przeprowadzenia części sprawdzającej postępowania,
- 7) poinformowanie osób uczestniczących w części sprawdzającej (pisemnej) postępowania o warunkach jego przeprowadzenia oraz zapoznanie tych osób z pytaniami egzaminacyjnymi,
- 8) rozdzielenie po egzaminie pisemnym prac do sprawdzenia członkom zespołu kwalifikacyjnego,
- 9) ustalenie listy dopuszczonych do egzaminu ustnego,
- 10) koordynacja czynności związanych z przebiegiem egzaminu ustnego oraz ogłaszanie zainteresowanym wyników egzaminu,
- 11) rozstrzygnięcie o ostatecznej ocenie w przypadku różnicy zdań wśród członków zespołu.
- 12) czuwanie nad prawidłowym przebiegiem egzaminu,
- 13) zwrot organizatorowi postępowania kwalifikacyjnego wniosków i dokumentów tych osób, które nie zgłosiły się na egzamin, w celu zwrócenia ich osobom zainteresowanym,
- 14) przekazanie do Departamentu Geodezji GUGiK w ciągu 7 dni po zakończeniu postępowania kwalifikacyjnego dokumentów powstałych w procesie postępowania.

§5

1. Postępowanie kwalifikacyjne dla osób ubiegających się o uprawnienia w zakresach 1, 2, 4 i 5 oraz w zakresach 3, 6 i 7 przeprowadza się odrębnie.
2. Osoby ubiegające się o nadanie uprawnień zawodowych składają wnioski do wyznaczonego organizatora postępowania kwalifikacyjnego.
3. Osoby posiadające tytuł profesora albo stopień specjalizacji zawodowej składają wnioski o nadanie im uprawnień zawodowych do Głównego Geodety Kraju.
4. Postępowanie kwalifikacyjne odbywa się w siedzibie Komisji tj. w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii w Warszawie lub na posiedzeniach wyjazdowych.

§6

1. Postępowanie kwalifikacyjne składa się z części wstępnej i z części sprawdzającej.
 2. Część wstępna odbywa się na posiedzeniu zespołu kwalifikacyjnego (bez udziału osób zainteresowanych) nie później niż na 14 dni przed, wyznaczonym przez przewodniczącego Komisji, terminem części sprawdzającej postępowania.
- Zespół kwalifikacyjny bada dokumenty złożone przez osobę zainteresowaną, a zwłaszcza

dotyczące opisu prac wykonanych w ramach praktyki zawodowej (zał. Nr 1, wypełniony pisemem maszynowym lub pisemem technicznym) i decyduje o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu osoby zainteresowanej do części sprawdzającej postępowania.

O ewentualnych brakach w dokumentacji lub odmowie dopuszczenia do egzaminu, przewodniczący zespołu powiadamia osobę zainteresowaną na piśmie (zał. Nr 4).

3. Na posiedzeniu, z udziałem osób zainteresowanych, przed rozpoczęciem egzaminu pisemnego, zespół kwalifikacyjny rozpatruje wniesione przez te osoby dodatkowe dokumenty, uwagi i zastrzeżenia oraz ostatecznie rozstrzyga sprawę dopuszczenia tych osób do dalszego postępowania.

4. Po zakończeniu części wstępnej postępowania zespół kwalifikacyjny wypełnia część pierwszą protokołu; dla osób niedopuszczonych do części sprawdzającej jest to protokół końcowy.

5. Część sprawdzającą postępowania kwalifikacyjnego przeprowadza się w formie egzaminu pisemnego i ustnego w czasie tej samej sesji (posiedzenia) zespołu.

§ 7

1. Sala przygotowana przez organizatora postępowania do przeprowadzenia w niej egzaminu pisemnego musi zapewniać możliwość kontroli samodzielności pisania pracy egzaminacyjnej. Jeżeli organizator nie zapewni warunków umożliwiających pełne i obiektywne sprawdzenie wiadomości osób egzaminowanych, zespół kwalifikacyjny odstępuje od przeprowadzenia egzaminu.

2. Maksymalna liczba osób, które mogą jednocześnie zdawać egzamin nie powinna przekraczać 40 osób.

§ 8

1. Egzamin pisemny polega na udzieleniu odpowiedzi merytorycznych na zadane pytania odnoszące się do zakresów uprawnień zawodowych, o nadanie których osoba zainteresowana ubiega się oraz na podaniu przepisów regulujących sprawy określone w tych pytaniach.

2. Liczba pytań na egzaminie pisemnym wynosi:

- 1) z przepisów ogólnych - 4 pytania,
- 2) z zakresów merytorycznych od 1 do 7 - po 4 pytania,
- 3) w przypadku uzupełniania dawnego zakresu 1 i 3 - 2 pytania (wybrane przez przewodniczącego zespołu kwalifikacyjnego).

3. Na pytania z przepisów ogólnych odpowiadają wszystkie osoby zdające egzamin pisemny, niezależnie od liczby zakresów, o nadanie lub uzupełnienie których ubiegają się.

4. W czasie trwania egzaminu pisemnego zdający mogą korzystać z literatury prawnej i technicznej z wyjątkiem opracowań noszących cechy bryków.

5. Korzystanie przez osobę zainteresowaną z pomocy innych uczestników egzaminu powoduje przerwanie egzaminu w stosunku do tej osoby, co jest równoznaczne z negatywnym wynikiem egzaminu.

6. Czas trwania egzaminu pisemnego nie może być dłuższy niż 2,5 godziny efektywnego pisania.

§ 9

Oceny wyników egzaminu pisemnego dokonują członkowie zespołu kwalifikacyjnego według następujących zasad:

- 1) prawidłowość odpowiedzi ocenia się w skali od 0 do 6 punktów,
- 2) sumuje się uzyskane punkty i dzieląc tę sumę przez liczbę punktów możliwych do uzyskania, otrzymuje się wskaźnik poprawności udzielonych odpowiedzi,
- 3) prace pisemne z oceną negatywną sprawdza się powtórnie,
- 4) wynik egzaminu pisemnego wpisuje się na arkuszu pracy egzaminacyjnej opatrując go datą i podpisem sprawdzającego.

§ 10

1. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu ustnego jest uzyskanie na egzaminie pisemnym z przepisów ogólnych wskaźnika poprawności udzielonych odpowiedzi nie mniejszego niż 0,6 i z odpowiedzi na pytania z pozostałych zakresów nie mniejszego niż 0,7.

2. Odpowiedź z każdego zakresu ocenia się oddzielnie, a otrzymana ocena jest podstawą dopuszczenia do dalszego postępowania z danego zakresu.

§ 11

1. W czasie egzaminu ustnego członkowie zespołu kwalifikacyjnego zadają indywidualnie pytania osobie zainteresowanej. Odpowiedzi ocenia cały zespół kwalifikacyjny. Pytania winny być zwięzłe, jasne i związane z zakresem podlegającym ocenie.

2. Zadane pytania i uzyskane oceny notuje się w protokół z postępowania kwalifikacyjnego (zał. Nr 3)

3. Po wyczerpaniu pytań i odpowiedzi zespół kwalifikacyjny dokonuje oceny egzaminu ustnego i całego postępowania kwalifikacyjnego. W przypadku braku zgodności członków zespołu w ocenie egzaminu ustnego, przewodniczący zarządza głosowanie. Przy równej liczbie głosów decyduje głos przewodniczącego.

4. Wyniki postępowania kwalifikacyjnego wpisuje się do protokołu, który podpisują wszyscy członkowie zespołu kwalifikacyjnego.

5. Po podpisaniu protokołu przewodniczący ogłasza osobie zainteresowanej ostateczny wynik postępowania kwalifikacyjnego.

§ 12

Postępowanie kwalifikacyjne w stosunku do osób posiadających tytuł profesora albo stopień specjalizacji zawodowej przeprowadza się odrębnie i sporządza się protokół (zał. Nr 5), który podpisują wszyscy członkowie zespołu kwalifikacyjnego.

§ 13

1. Koszty postępowania kwalifikacyjnego ponosi osoba ubiegająca się o nadanie uprawnień zawodowych, zgodnie z przepisem art. 45 ust. 4 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2000 r. Nr 100, poz. 1086).

2. Wysokość kosztów postępowania kwalifikacyjnego ustala w oparciu o analizę przewidywanych kosztów i rozlicza organizator postępowania, stosownie do liczby jego uczestników.

3. Wynagrodzenie członkom zespołu biorącym udział w postępowaniu kwalifikacyjnym wypłaca organizator postępowania na podstawie zawartej z nimi umowy.

§ 14

1. Koszty postępowania kwalifikacyjnego składają się z:

1) kosztów bezpośrednich w skład których wchodzi:

- a) wynagrodzenia, przejazdów, noclegów i diet członków zespołu kwalifikacyjnego.
- b) wynajmu sal na egzamin i posiedzenia zespołu,
- c) materiałów i prac biurowych związanych z przeprowadzeniem postępowania kwalifikacyjnego,
- d) koszty organizacyjne.

2) kosztów pośrednich, które obejmują:

- a) koszty organizacji okresowych posiedzeń Komisji i posiedzeń zespołów konsultacyjno-doradczych dla rozstrzygania spraw ogólnych.
- b) kosztów szkolenia organizatorów postępowania kwalifikacyjnego,
- c) koszty administracyjno-biurowe związane z obsługą działalności Komisji.
- d) koszty opracowania pytań egzaminacyjnych,
- e) koszty wydawnictw informacyjno-szkoleniowych.
- f) inne koszty ogólne.

2. Na poczet pokrycia kosztów pośrednich pobiera się kwotę w wysokości 50 zł od osoby zainteresowanej.

3. Koszty wynagrodzeń dla członków zespołu kwalifikacyjnego wylicza się mnożąc stawki wynagrodzenia godzinowego przez liczbę godzin pracy.

4. Stawka wynagrodzenia godzinowego wynosi:

- 1) dla przewodniczącego zespołu kwalifikacyjnego 65 zł za godzinę.
- 2) dla członka zespołu 55 zł za godzinę.

5. Stawki wynagrodzeń, o których mowa w ust. 4, obowiązują do dnia 31 marca 2002 r. i podlegają waloryzacji na dzień 1 kwietnia każdego następnego roku. Waloryzacji dokonuje się przy zastosowaniu wskaźników cen detalicznych towarów i usług konsumpcyjnych, ogłaszanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Monitorze Polskim.

§ 15

Organizator postępowania kwalifikacyjnego przekazuje osobom zainteresowanym informacje o wysokości opłaty egzaminacyjnej ustalonej zgodnie z § 14 oraz przyjmuje tę opłatę. Osoby zainteresowane dołączają do wniosków kopię dowodu wpłaty.

§ 16

1. W przypadku nie przeprowadzenia postępowania kwalifikacyjnego w pełnym zakresie na skutek niestawienia się osoby zainteresowanej w części sprawdzającej postępowania w wyznaczonym czasie i miejscu, jeżeli niestawienie spowodowane było udokumentowanymi przyczynami losowymi, organizator postępowania zwraca tej osobie 50% wniesionej opłaty egzaminacyjnej.

2. W przypadku niedopuszczenia osoby zainteresowanej do części sprawdzającej postępowania organizator postępowania zwraca tej osobie 70% wpłaty wniesionej opłaty egzaminacyjnej.

§ 17

Traci moc dotychczas obowiązujący regulamin działania Komisji Kwalifikacyjnej z dnia 1 stycznia 1999 r.

§ 18

Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem 16.01. 2001 r.

Zatwierdzam:

Kazimierz Bujakowski
GŁÓWNY GEODETA KRAJU

Regulamin opracował:

Stanisław Kluska - Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej

POLSKIE TOWARZYSTWO INFORMACJI PRZESTRZENNEJ
XI KONFERENCJA NAUKOWO - TECHNICZNA
SYSTEMY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ

Warszawa, 28 - 30 maja 2001

Polskie Towarzystwo Informacji Przestrzennej, działając w porozumieniu z Zarządem Głównym Stowarzyszenia Geodetów Polskich oraz pod egidą Głównego Geodety Kraju, uprzejmie zaprasza na XI doroczną konferencję PTIP, która odbędzie się w Warszawie, w Bibliotece Narodowej przy Al. Niepodległości 213.

Konferencje PTIP stanowią szerokie forum wymiany doświadczeń i nieskrępowanej dyskusji w dziedzinie geoinformacji. Konferencja XI uwzględni w szczególności tematykę dotyczącą rozwoju infrastruktury geoinformacyjnej w ujęciu międzyresortowym i interdyscyplinarnym, przy jednoczesnym uwzględnieniu zróżnicowanych potrzeb administracji rządowej i samorządu terytorialnego.

Uczestnicy konferencji będą mogli zapoznać się z aktualnymi tendencjami, zamierzeniami, osiągnięciami i trudnościami mającymi wpływ na dostępność informacji przestrzennej, która tak bardzo jest potrzebna do racjonalnego pojmowania decyzji dotyczących trwałego i zrównoważonego rozwoju Polski.

Mgr inż. Ewa Musiał Prof. dr hab. Jerzy Gaździcki
 Sekretarz Przewodniczący

Dr Marek Baranowski

Wiceprzewodniczący

Warszawa, dnia 26 stycznia 2001 r.

RAMOWY PROGRAM

28.05.2001 poniedziałek
 10.30 - 13.30 Otwarcie konferencji
 Sesje referatowe: *Infrastruktura geoinformacyjna na poziomie centralnym*
 13.30-15.00 Obiad
 15.00 - 17.30 Sesje referatowe:
Infrastruktura geoinformacyjna w samorządzie terytorialnym
29.05.2001 wtorek
 9.30 - 12.00 Seminarium: *Systemy informacji przestrzennej w leśnictwie*
 9.30 - 12.00 Sesja Sekcji Geoinformatyki KG PAN
 12.00 - 13.30 Sesja referatowa:
Systemy informacji geograficznej w ochronie przyrody
 12.00 - 13.30 Zebranie Klubu Intergraph
 13.30-15.00 Obiad
 15.00 - 17.30 Sesje referatowe:
Projekty, metody, technologie
Edukacja
 19.00 - Wieczór towarzyski
30.05.2001 środa
 9.30 - 10.30 Zebranie PTIP
 10.30 - 11.30 Panel dyskusyjny:
Geoinformacja w samorządach województw
 11.30 - 13.00 Sesje referatowe:
Projekty, metody, technologie
 13.00 - 14.00 Sesja dyskusyjna: *Hyde Park*
 Zamknięcie konferencji
 14.00-15.30 Obiad

INFORMACJA O KONFERENCJI

Konferencja będzie odzwierciedlała aktualne kierunki prac badawczych, wdrożeniowych i edukacyjnych, jak też działań legislacyjnych i organizacyjnych dotyczących systemów informacji geograficznej oraz systemów informacji o terenie.

Seminarium na temat systemów informacji przestrzennej w leśnictwie zostanie zorganizowane przez Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych i Wydział Leśny Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Panel dyskusyjny dotyczący geoinformacji w samorządach województw będzie przeprowadzony przez Konwent Geodetów Województw.

Przewiduje się, że w czasie konferencji eksponowane będą wyniki prac poszczególnych instytucji, w tym urzędów marszałkowskich.

W ramach Konferencji odbędą się trzy zebrania:

- Zebranie sprawozdawczo-wyborcze PTIP
- Zebranie i sesja referatowa Sekcji Geoinformatyki Komitetu Geodezji PAN
- Zebranie Klubu Użytkowników Systemów Intergraph.

Liczba uczestników jest ograniczona. Pierwszeństwo wynika z kolejności zgłoszeń i wniesienia opłaty konferencyjnej. Opłata uczestnictwa w XI konferencji wynosi 950 zł przy zgłoszeniu w terminie do dnia 02.04.2000 r., 1050 zł przy zgłoszeniu po tym terminie. Obniżona opłata dla autora referatu wynosi 850 zł przy zgłoszeniu w ww. terminie i 950 zł po terminie i przysługuje co najwyżej dwóm współautorom.

Opłata konferencyjna uprawnia do udziału w sesjach, prezentacjach, seminariach i zebraniach, otrzymania materiałów konferencyjnych oraz obejmuje przekąski i napoje serwowane w przerwach, obiady i wieczór towarzyski.

Zakwaterowanie ułatwiają uczestnicy we własnym zakresie. Prosimy o odpowiednio wcześnie dokonanie rezerwacji.

Obok przedstawiono wykaz hoteli o zróżnicowanej cenie, nie zawsze adekwatnej do standardu. W kolumnie CENA podano cenę pokoju jednoosobowego z lewej i dwuosobowego z prawej strony, wyrażoną w PLN, z wliczonym VAT, aktualną na dzień 25.01.2001. Przewiduje się podwyżkę cen o około 10%. Wszystkie pokoje są z łazienkami. Tylko w cenie hotelu AGRA nie ma śniadania - za umiarkowaną cenę będzie ono dostępne w restauracji Biblioteki Narodowej.

.....dnia.....2001 r.

ZGŁOSZENIE UCZESTNICTWA XI KONFERENCJA PTIP SYSTEMY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ Warszawa, 28 - 30 maja 2001 r.

Imię i nazwisko
 Stanowisko/tytuł
 Instytucja.....
 Adres do korespondencji.....
 Telefon..... Fax.

e-mail.....
 Rachunek proszę wystawić dla

HOTEL	TEL.	CENA	ADRES
AGRA	8493881	120 130	Fałęcka 9/11
Inst. Fizyki	8432424	107 160	Lotników 32
SOKRATES	8438221	100 140	Smyczkowa 9
BELFER	6250571	188 230	Wyb. Kościusz. 3 1
WARSZAWA	8269421	250 360	pl. Powst. W-wy 9
HARENDA	8262625	320 370	Krak. Przedm. 4/6
METROPOL	6294001	355 445	Marszałkowska 99
IBIS	5203000	365 -	al. Solidarności 165
Dom Chłopa	6251545	400 420	pl. Powst. W-wy 2
MDM	6216211	405 490	pl. Konstytucji 1
FORUM	6210271	590 650	Nowogrodzka 24/26

Zgłaszam referat tak / nie *

Referat ma charakter pracy naukowej tak / nie *

Tytuł referatu.....

.....

.....

Współautor

Jestem zainteresowany korzystaniem z następujących urządzeń:

- komputer z projektorem multimedialnym tak / nie *
- rzutnik pisma tak / nie *
- flipchart tak / nie *

Jednocześnie informuję, że zamierzam uczestniczyć w:

- seminarium tak / nie *
- panelu dyskusyjnym tak / nie *
- sesji dyskusyjnej Hyde Park tak / nie *
- wystąpię w dyskusji tak / nie *

na temat.....

.....

.....

.....
 Podpis uczestnika konferencji Pieczęć instytucji i podpis

Po otrzymaniu tego zgłoszenia zostanie wystawiony rachunek, płatny w ciągu dwóch tygodni, na którym zostanie podany numer konta bankowego. Polskie Towarzystwo Informacji Przestrzennej nie jest płatnikiem VAT i nie wystawia rachunków VAT.

Zgłoszenie proszę przysłać na adres:
 Sekretarz PTIP mgr inż. Ewa Musiał 02-796
 Warszawa, ul. Rotm. W. Pileckiego 112/5
 fax (0-22) 826-87-51, tel./fax (0-22) 446 03 57
 e-mail: ptip@acn.waw.pl

* wybrane zaznaczyć